

บทที่ 1 บทนำ

ปัจจุบันโรคหัวใจและหลอดเลือดเป็นสาเหตุหนึ่งของความเจ็บป่วยและการเสียชีวิตที่สำคัญของคนไทย โดยปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดโรคนี้ ได้แก่ อายุ เพศ ประวัติในครอบครัว ความดันโลหิต ระดับไขมันในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด พฤติกรรมการรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การสูบบุหรี่ และภาวะน้ำหนักเกิน อย่างไรก็ตามบางปัจจัยเสี่ยงนี้มีผลทำให้เกิดพยาธิสภาพที่เซลล์เยื่อบุหลอดเลือดและส่งผลให้เซลล์เยื่อบุหลอดเลือดทำงานผิดปกติ (endothelial dysfunction) ดังนั้นการดูแลและป้องกันโรคโดยลดปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เหล่านี้จึงมีความสำคัญต่อผู้ป่วย

ในภาวะปกติเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดมีบทบาทสำคัญในรักษาสมดุลของหลอดเลือด (vascular homeostasis) โดยควบคุมแรงตึงตัวของหลอดเลือด (vascular tone) การทำงานของเกล็ดเลือด การยึดเกาะของเซลล์เม็ดเลือดขาวและการเกิดภาวะหลอดเลือดมีลิ่มเลือด (thrombosis) หากเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดทำงานผิดปกติอันเกิดจากการถูกทำลายด้วยสารอนุมูลอิสระหรือปัจจัยอื่นๆ จะมีผลทำให้เกิดพยาธิสภาพของหลอดเลือด โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะหลอดเลือดแดงแข็ง (atherosclerosis) โรคหลอดเลือดสมอง (stroke) หัวใจขาดเลือด (myocardial infarction) และหัวใจวาย เป็นต้น (1) อย่างไรก็ได้ในปัจจุบันพบว่ามีการใช้ยาและสารต่างๆ ที่มีคุณสมบัติต้านอนุมูลอิสระเพื่อป้องกันการเกิดภาวะดังกล่าว อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เซลล์เยื่อบุหลอดเลือดทำงานตามปกติและลดปัจจัยเสี่ยงในการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด ตัวอย่างเช่น ยากลุ่ม statins, angiotensin converting enzyme inhibitors, calcium channel blockers, insulin sensitizers, L-arginine, folic acid, ascorbic acid (วิตามินซี) α-tocopherol (วิตามินอี) glutathione และ N-acetylcysteine (2)

Reactive Oxygen Species (ROS) เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความผิดปกติต่างๆ ในระบบหัวใจและหลอดเลือด เช่น ภาวะหลอดเลือดแดงแข็ง โรคหลอดเลือดสมอง ภาวะหัวใจขาดเลือด ความดันโลหิตสูงและภาวะหัวใจวาย ROS ที่เกิดขึ้นในหลอดเลือดนั้นจัดเป็นโมเลกุลที่สำคัญในการส่งสัญญาณระหว่างเซลล์ในวิถีทางที่เป็นอันตราย โดยทั้งเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดและเซลล์กล้ามเนื้อเรียบในหลอดเลือดนั้นล้วนเป็นแหล่งกำเนิดและที่แสดงผลของ ROS ในเวลาเดียวกัน สำหรับวิถีการเกิดและการกำจัด ROS ในหลอด

เลือดจะมีเอนไซม์จำนวนมากทำหน้าที่ควบคุมสมดุลของ ROS โดยเอนไซม์ที่หนึ่งนำให้มีการเติมอิเล็กตรอนให้กับออกซิเจนแล้วเกิดเป็น O_2^- ประกอบด้วย NADH/NADPH oxidase, xanthine oxidase, lipoxygenase, cyclooxygenase, cytochrome P450 monooxygenase และเอนไซม์ของกระบวนการการเติมอนุพัสด์ที่มีออกซิเจนร่วมด้วยในไมโตคอนเดรีย ในขณะที่เอนไซม์ SOD จะทำหน้าที่เปลี่ยน O_2^- เป็น H_2O_2 ซึ่งเป็นสารที่ค่อนข้างเสถียรมากกว่าสารอนุมูลอิสระอื่นๆ และถูกทำลายอย่างรวดเร็วโดยเอนไซม์ catalase และ glutathione peroxidase นอกจากนี้ H_2O_2 ยังสามารถเปลี่ยนเป็น $\cdot OH$ ได้โดยเอนไซม์ myeloperoxidase หรือโดยปฏิกิริยาที่ต้องการธาตุโลหะหนัก (Fenton reaction) ทั้งนี้เชื่อว่า $\cdot OH$ มีผลกระตุ้นให้เกิดภาวะหลอดเลือดแดงแข็งตัว สำหรับ NO^- แม้มีข้อมูลที่ชี้ให้เห็นว่า NO^- ที่ถูกสร้างขึ้นจากเอนไซม์ endothelial nitric oxide synthase (eNOS) นั้นค่อนข้างมีประโยชน์ในการช่วยป้องหลอดเลือดแต่อย่างไรก็ตาม NO^- ยังสามารถเกิดปฏิกิริยากับ O_2^- ได้เป็นเมแทบอไลท์ที่อันตราย คือ $ONOO^-$ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการเกิดภาวะหลอดเลือดแดงแข็ง (3, 4)

มะขามป้อมเป็นสมุนไพรในวงศ์ Euphorbiaceae มีชื่อวิทยาศาสตร์คือ *Phyllanthus emblica* Linn. และชื่อพ้องเป็น *Emblica officinalis* Gaertn. ส่วนที่นำมาใช้มีทั้งราก เปลือกต้น ใบ ปมที่ก้านและผล โดยสารสำคัญที่พบได้แก่ วิตามินซี สารกลุ่มแทนนิน สารกลุ่มฟลาโวนอยด์และสารกลุ่มอื่นๆ จากการศึกษาฤทธิทางเภสัชวิทยาพบว่า มะขามป้อมมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระดังกล่าวพบว่า มีการศึกษาทั้งในหลอดทดลอง (*in vitro*) และในสัตว์ทดลอง (*in vivo*) เช่น ผลในการยับยั้งการรุดหน้าของภาวะหลอดเลือดแดงแข็งในเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดและเซลล์กล้ามเนื้อเรียบของหลอดเลือดที่ถูกหนีบยันด้วย oxidized low-density lipoprotein (ox-LDL) โดยสังเกตจากความสามารถของเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดที่ถูกหนีบยันด้วย *monocytes* และความสามารถในการเพิ่มจำนวนของเซลล์กล้ามเนื้อเรียบ (8) ผลป้องกันการเกิดแพลในกระเพาะอาหารจากยา indomethacin (9) และไพริน เอกานอลและความเย็น (10) ซึ่งเป็นผลจากการกลไกต้านกระบวนการออกซิเดชันในหมูขาว การปักป้องตัวจากแอลกอฮอล์ (11, 12) โดยสังเกตพบค่า AST (aspartate transaminase), ALT (alanine transaminase) และ IL-1 β ในชีรีมลดลงซึ่งค่าตั้งกล่าวเป็นค่าที่บ่งชี้ถึงการทำลายเซลล์ตัวและการอักเสบอันสืบพันธ์กับการเกิด reactive oxygen species (ROS) อีกทั้งยังสามารถปักป้องตัวจาก hexachlorocyclohexane (13) ในหมูขาวได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังมีข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของสารสกัดมะขามป้อมในการป้องกันภาวะไขมันใน

เลือดสูงและโรคไตที่เกิดจากความแก่ชราในหนูขาว (14, 15) บรรเทาภาวะ oxidative stress ที่เกิดขึ้นในหนูขาวจากการถูกเหนี่ยวนำให้เป็นโรคเบาหวานด้วย streptozotocin (16) ทั้งยังมีผลในการป้องกันและรักษาภาวะปลายประสาทเสื่อมจากเบาหวาน (diabetes neuropathy) (17) รวมถึงจะลดการเกิดต้อกระจกในหนูขาวที่ถูกเหนี่ยวนำให้เป็นโรคเบาหวาน (18) ซึ่งผลดังกล่าวสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการ lipid peroxidation และเอนไซม์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ยังพบรายงานผลในการป้องกันตรายจากการฉายแสง (19) และป้องกันการก่อมะเร็งผิวหนังในหนูถีบจักรจากภารถูกเหนี่ยวนำด้วย 7,12-dimethylbenz(a)anthracene (DMBA) (20) สำหรับผลการศึกษาในระยะยาวพบว่าเมื่อหนูขาวที่มีภาวะหัวใจขาดเลือดและมีเลือดมาเลี้ยงกลับคืน (ischemic-reperfusion) ได้วับมะตามป้อมติดต่อกันเป็นเวลา 30 วัน สามารถป้องกันการเกิด oxidative stress ได้ (21) นอกจากนี้ยังพบรายงานในผู้ป่วยที่มีภาวะของเสียคั่งในเลือด (uremia) หลังจากได้รับสารสกัดมะตามป้อมเป็นอาหารเสริมนาน 4 เดือนพบว่ามีตัวชี้วัด oxidative ในพลาสมาลดลงและมีความสามารถในการเป็นต้านออกซิเดชัน (antioxidant power) ในพลาสมาเพิ่มขึ้น โดยไม่มีผลต่อการทำงานของตับและไต รวมถึงตัวชี้วัดโรคเบาหวานและการเกิดภาวะหลอดเลือดแดงแข็ง (22) อย่างไรก็ดียังไม่มีการศึกษาถึงฤทธิ์ดังกล่าว รวมถึงกลไกที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องในเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดโดยตรง

ภาวะ oxidative stress เป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดความผิดปกติที่เซลล์เยื่อบุหลอดเลือด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดโรคหัวใจและหลอดเลือดได้ ดังนั้นการให้สมุนไพรที่มีคุณสมบัติต้านอนุมูลอิสระจึงเป็นประโยชน์ในการป้องกันความผิดปกติดังกล่าว และจากรายงานการวิจัยต่างๆ ที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นถึงผลของสารสกัดสมุนไพรจำนวนมากที่สามารถช่วยป้องกันเซลล์นี้ได้ ประกอบกับมีการศึกษาถึงฤทธิ์ในการต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดมะตามป้อมจำนวนมากทั้งในและนอกทดลองยกเว้นในเซลล์เยื่อบุหลอดเลือด ดังนั้นการวิจัยนี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความสามารถในการเป็นตัวต้านออกซิเดชัน และผลของน้ำคั้นมะตามป้อมที่มีต่อเพิ่มจำนวนเซลล์เยื่อบุหลอดเลือด การสมานแผล และการของของหลอดเลือด เพื่อให้ทราบถึงกลไกที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเซลล์ดังกล่าวได้ ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้จะเป็นหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่มีประโยชน์ในการสนับสนุนให้ประชาชนใช้สมุนไพรสร้างเสริมสุขภาพต่อไป

2.1 วัตถุประสงค์

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดของน้ำคันจากมะขามป้อม (*Phyllanthus emblica L.*) โดยศึกษากลไกการออกฤทธิ์ทางเคมี วิทยาเคมีดับไมเกรกุล เพื่อสร้างหลักฐานทางวิทยาศาสตร์สำหรับการนำไปใช้ต่อยอดในการทำเป็นผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพต่อไป โดย ศึกษาผลของน้ำคันมะขามป้อมต่อ

- 1) ศึกษาการเก็บน้ำคันมะขามป้อมในรูป freeze-dried กับการเปลี่ยนแปลงของฤทธิ์ total antioxidant power ในระยะเวลา 2 ปี และปริมาณวิตามินซี และ total polyphenols เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานสมุนไพร
- 2) การสมานเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดที่ถูกทำลาย เพื่อคุณภาพนิ่มในการสมานแผลที่เกิดจากเซลล์เยื่อบุหลอดเลือดถูกทำลาย (endothelial damage)
- 3) การสร้างหลอดเลือดใหม่ (angiogenesis)